

(Kort bemærkning).

Carsten Bo Jensen (S):

Jeg kan deraf udlede, at det altså er fru Inge-Lene Ebdrops og Venstres holdning, at man ikke går ind for råderet, og at man ikke går ind for frit valg på dette område. Så enkelt må det vel i virkeligheden være, for det er det, jeg hører fru Inge-Lene Ebdrup gentage igen og igen. Man siger, at man gerne vil det hele, at man vil såvel lejerne som ejerne det godt, og at der i det hele taget ikke er nogen i dette land, man ikke vil det godt. Men når alt kommer til alt, vil man slet ingenting.

Jeg hørte også fru Inge-Lene Ebdrup komme med et lille forbehold: når vi når så langt som til, at udvalget er færdigt. Hvis jeg har hørt forkert, vil jeg gerne korrekteres, for så kunne man jo spørge, om Venstre kunne støtte et forslag på det tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg har just lært et nyt ord, som hedder »vild-døv«. Det må jo være det, der er betegnende for hr. Carsten Bo Jensens bemærkninger, for jeg har sagt gentagne gange i dag: Venstre er positive over for at udvide råderetten i forhold til i dag, vi er positive over for at forenkle reglerne i den almene sektor i forhold til i dag, og vi er meget positive over for at give lejerne mulighed for at købe deres bolig. Jeg tror ikke, det kan siges klarere.

Det forbehold, jeg bare tager, er, at vi ikke er klar til at give fuldstændig frit løb, og efter at jeg har forstået, hvordan Socialdemokratiets ordfører ser på tingene, må jeg sige, at jeg egentlig også er glad for, at vi tager det forbehold. For for mig at se er det nemlig en uansvarlig vej, Socialdemokratiet er på vej til at betræde.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Lissa Mathiasen (S):

Først vil jeg godt sige tak til Enhedslisten for at have rejst denne debat her i dag, for der er et generelt behov for at få diskuteret boligpolitikken, vil jeg godt sige. Jeg synes, den er alt for lavt prioriteret set i forhold til, at det trods alt er det enkelte menneskes helt fundamentale trivsel i hverdagen, det drejer sig om.

Jeg kan forstå på ministeren og på Venstres ordfører, at man ønsker en lidt bredere debat, og den kan vi da også godt tage i dag, selv om tan-

ken med forespørgslen er, at den primært går på råderetten, sådan som jeg har forstået det. Men jeg synes, at det måske er en god idé også at tage en lille flig af den bredere debat, fordi jeg synes, og vi føler, det er ærgerligt, at man prioriterer boligpolitikken så lavt under denne regering.

Vores ønske fra Socialdemokraternes side er, at alle skal have tryghed for, at de uanset sociale omstændigheder kan bo i en god bolig i et godt boligområde som rammen om et godt og trygt liv, og det betyder altså, at der også skal nogle frihedsgrader til, uanset hvilken boligform man har. Men kigger vi lidt på, hvordan by- og boligpolitikken fungerer i dag, vil jeg godt sige, at vi ikke synes, det er tilfredsstillende. Der er stærkt stigende ejerboligpriser, der er køer til private udlejningsboliger og alenlange ventelister til den almene sektor, og det dokumenterer, at der er boligmangel.

Men svaret på denne boligmangel er ikke, som vi ellers har hørt ministeren sige her i dag, salg af almene boliger. Svaret er heller ikke færre midler til bypolitik og byfornyelse, og det er heller ikke særskat på lejerne i den almene sektor og skattelettelser til visse boligejere som følge af skattestoppet. Tværtimod vil en sådan bypolitik og en sådan boligpolitik skabe et endnu mere stift og endnu mere opsplittet boligmarked, hvor det bliver endnu vanskeligere for alt for mange mennesker at finde en acceptabel bolig.

Det er en myte, at provenuet ved salg af almene boliger vil føre til mere byggeri og til flere lejeboliger. Kig til England, kig til Sverige, se til Holland – skræmmende eksempler på, hvordan det kan gå. Der er ikke behov for disse ideologiske eksperimenter med salg og perspektivløse nedskæringer i by- og boligpolitikken. Der er behov for mere byggeri, og vi håber, det vil ske.

Opsplitningen på boligmarkedet er man nødt til at mindske gennem en aktiv bypolitik, og i den forbindelse er det også vores ønske at få skabt større frihed for den enkelte. Tidens løsen er individualitet, service, råderet. Stadig færre ønsker at finde sig i ensartethed og standardiserede løsninger, og hvorfor skulle lejerne så gøre det?

Kl. 11.40

For os er det afgørende, at lejerne får samme frihedsrettigheder, som andre har, og derfor ønsker vi fri råderet til beboerne i den almene sektor. I dag er reglerne om, hvad den enkelte beboer må, ikke bare komplicerede, de er også meget bureaukratiske, og vi ønsker, at lejerne får ret til